

Warszawa, dnia 20 czerwca 2018 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-DŚII.4202.11.2017.PD.11

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie:

- art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.), dalej kpa, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 t.j.), dalej ustawa ooś, zawiadamiam **strony postępowania**,
- art. 38 i art. 85 ust. 3 ustawy ooś, zawiadamiam **społeczeństwo**,

1) o postanowieniu z dnia 29 maja 2018 r., znak: DOOŚ-DŚII.4202.11.2017.PD.9, którym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmówił wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 11 lipca 2017 r., znak: WOOŚ.4202.3.2016.ADS.33, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa napowietrznej dwutorowej linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń, na odcinku Grudziądz – Pelplin”,

2) o decyzji z dnia 6 czerwca 2018 r., znak: DOOŚ-DŚII.4202.11.2017.PD.10, którą Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska utrzymał w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 11 lipca 2017 r., znak: WOOŚ.4202.3.2016.ADS.33, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa napowietrznej dwutorowej linii 400 kV Grudziądz -- Pelplin – Gdańsk Przyjaźń, na odcinku Grudziądz – Pelplin”.

Z treścią ww. rozstrzygnięć strony postępowania mogą zapoznać się w: Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku, Urzędzie Miejskim w Grudziądzu, Urzędzie Gminy w Grudziądzu, Urzędzie Gminy w Grucie, Urzędzie Gminy w Rogoźnie, Urzędzie Gminy w Nowym, Urzędzie Miasta i Gminy Gniew, Urzędzie Gminy w Morzeszczynie, Urzędzie Miasta i Gminy Pelplin i Urzędzie Gminy w Smętowie Granicznym.

Doręczenie rozstrzygnięć stronom postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia o ich wydaniu.

Społeczeństwu dokumentacja sprawy udostępniana jest zgodnie z zasadami zawartymi w DZIALE II ustawy ooś, pt.: „Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie”.

Wywieszono w dniach: .....

Pieczęć urzędu:

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Dyrektor Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko

Lukasz Młyński

art. 38 ustawy ooś: Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

art. 74 ust. 3 ustawy ooś: Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 kpa.

art. 85 ust. 3 ustawy ooś: Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonanym z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 78.

art. 49 kpa: Strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi; w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 28.05. 2018 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-DŚIL.4202.11.2017.PD.9

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 123 § 1 i § 2 oraz art. 135 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), dalej *Kpa*, w związku z wnioskiem Grzegorza Gąsiora reprezentowanego przez adwokata Martynę Witczak z dnia 27 lipca 2017 r. o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji nr 36/2017 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 11 lipca 2017 r., znak: WOO.4202.3.2016.ADS.33, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „*Budowa napowietrznej dwutorowej linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń, na odcinku Grudziądz – Pelplin*”,

odmawiam wstrzymania natychmiastowego wykonania ww. decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2017 r., znak: WOO.4202.3.2016.ADS.33, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, określił środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „*Budowa napowietrznej dwutorowej linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń, na odcinku Grudziądz – Pelplin*”.

Pismem z dnia 27 lipca 2017 r. adwokat Martyna Witczak – pełnomocnik strony postępowania, Grzegorza Gąsiora – złożyła do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska odwołanie na podstawie art. 127 *Kpa*, w którym zaskarżyła w całości decyzję RDOŚ w Bydgoszczy i wniosła „*o jej uchylenie w całości albo o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji oraz wstrzymanie jej natychmiastowej wykonalności*”. W uzupełnieniu odwołania z dnia 22 listopada 2017 r. podniosła zarzut błędnych ustaleń faktycznych poprzez oparcie treści zaskarżonej decyzji o raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym przywołano nieaktualne Polskie Normy. Postępowanie odwoławcze zostanie zakończone odrębnym rozstrzygnięciem.

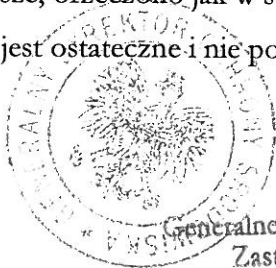
Odnosząc się do powyższego, wyjaśniam, co następuje.

Wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji wydanej w pierwszej instancji przez organ odwoławczy polega na zastosowaniu art. 135 *Kpa* w brzmieniu: „Organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji”. Przesłanką umożliwiającą wstrzymanie takiej decyzji jest więc stwierdzenie przez organ, że zaistniały szczególne okoliczności („uzasadnione przypadki”) pozwalające na wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji.

Planowane przedsięwzięcie jest wymienione w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1812 t.j.), dalej *specustawa*, pod numerem 19: Budowa linii 400 kV Grudziądz - Pelplin - Gdańsk Przyjaźń, co oznacza, że postępowanie administracyjne dla tego przedsięwzięcia podlega dodatkowym regulacjom wynikającym z tej ustawy. W przedmiotowej sprawie, bez względu na *uzasadnione przypadki*, organ nie może wstrzymać natychmiastowego wykonania ze względu na art. 25 ust. 1 *specustawy*, który wyłączył stosowanie art. 135 *Kpa*.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kajs
Marek Kajs

Otrzymują:

1. Martyna Witczak, Kancelaria Adwokacka
ul. Smolna 13 lok 504, 00-375 Warszawa
2. Monika Szymczuk, SAG Elbud Gdańsk S.A.
ul. Marynarki Polskiej 87, 80-557 Gdańsk
3. Pozostałe strony postępowania powiadomione zgodnie z art. 49 *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku
ul. Chmielna 54/57, 80 - 748 Gdańsk.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 04.06.2018 r.

DOOŚ-DŚII.4202.11.2017.PD.10

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), dalej *Kpa*, po rozpoznaniu odwołania Grzegorza Gąsiora reprezentowanego przez adwokata Martynę Witczak z dnia 27 lipca 2017 r. i odwołania Rolnik Sp. z o.o. reprezentowanej przez radcę prawnego Wawrzyńca Rybaka z dnia 24 listopada 2017 r. od decyzji nr 36/2017 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 11 lipca 2017 r., znak: WOO.4202.3.2016.ADS.33, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „*Budowa napowietrznej dwutorowej linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń, na odcinku Grudziądz – Pelplin*”,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, dalej RDOŚ w Bydgoszczy, działając na podstawie wniosku Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. z siedzibą w miejscowości Konstancin – Jeziorna, reprezentowanej przez Monikę Szymczuk z SAG Elbud Gdańsk S.A. z siedzibą w Gdańsku, z dnia 13 lipca 2016 r., znak: TLL/3247/16, po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko, w tym uzyskaniu opinii Kujawsko - Pomorskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy i Pomorskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gdańsku oraz w porozumieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku, decyzją z dnia 11 lipca 2017 r., znak: WOO.4202.3.2016.ADS.33, określił środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „*Budowa napowietrznej dwutorowej linii 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń, na odcinku Grudziądz – Pelplin*”. RDOŚ w Bydgoszczy, działając na podstawie art. 49 *Kpa*, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), dalej *ustawa oos*, obwieszczeniem z dnia 11 lipca 2017 r., znak: WOO.4202.3.2016.ADS.36, zawiadomił strony

o wydaniu rzeczony decyzji. Tym samym obwieszczeniem organ, zgodnie z art. 38 i 85 ust. 3 *ustawy oos*, o decyzji poinformował również społeczeństwo.

Odwołania od decyzji RDOŚ w Bydgoszczy z dnia 11 lipca 2017 r. złożyli:

1) Tomasz Frela, Jarosław Kozłowski, Alicja Flisowska, Mirosław Flisowski i Grzegorz Gąsior reprezentowani przez adwokat Martynę Witczak (pisma z dnia 27 lipca 2017 r. o tej samej treści);

2) Zdzisław Smoliński, Marian Ciesielski, Janusz Tórz, Renata Krupa i Karol Krupa reprezentowani przez Stanisławę Krygowską (pisma z dnia 27 lipca 2017 r. o tej samej treści);

3) Rolnik Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego Wawrzyńca Rybaka (pismo z dnia 8 sierpnia 2017 r.).

Odwołania złożone przez Martynę Witczak i Stanisławę Krygowską zostały nadane w polskiej placówce operatora pocztowego w dniu 27 lipca 2017 r., a Wawrzyńca Rybaka 8 sierpnia 2017 r. W oparciu o udokumentowane w aktach sprawy daty publicznego ogłoszenia o wydanej przez RDOŚ w Bydgoszczy decyzji, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił, że wszystkie odwołania zostały wniesione w ustawowym terminie, który upłynął z dniem 10 sierpnia 2017 r.

Planowane przedsięwzięcie jest wymienione w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o *przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych* (Dz. U. z 2016 r., poz. 1812 t.j.), dalej *specustawa*, pod numerem 19: Budowa linii 400 kV Grudziądz - Pelplin - Gdańsk Przyjaźń. Oznacza to, że odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poza spełnieniem wymogów formalnoprawnych wynikających z przepisów *Kpa*, powinno zgodnie z art. 25 ust. 3 *specustawy*, zawierać również „zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie”. Dlatego Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po stwierdzeniu braków formalnoprawnych odwołań, wezwał pełnomocników odwołujących o:

- wskazanie zarzutów odnoszących się do skarżonej decyzji zgodnie z art. 25 ust. 3 *specustawy*;
- przedłożenie zgodnie z art. 32 i 33 *Kpa* pełnomocnictw upoważniających Martynę Witczak i Wawrzyńca Rybaka do złożenia odwołań od rzeczony decyzji RDOŚ w Bydgoszczy w imieniu swych mocodawców.

Wawrzyńiec Rybak uzupełnił braki formalne odwołania pismem z dnia 24 listopada 2017 r., a Martyna Witczak pismem z dnia 22 listopada 2017 r. uzupełniła braki formalne jedynie względem odwołania wniesionego w imieniu Grzegorza Gąsiora. Tym samym odwołania wniesione przez Martynę Witczak w imieniu Tomasza Frela, Jarosława Kozłowskiego, Alicji Flisowskiej i Mirosława Flisowskiego Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pozostawił bez rozpatrzenia. Ponieważ Stanisława Krygowska nie udzieliła żadnej odpowiedzi, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, pozostawiając bez rozpatrzenia odwołania wniesione przez pełnomocnika w imieniu Zdzisława Smolińskiego, Mariana Ciesielskiego, Janusza Tórza, Renaty Krupy i Karola Krupy, poinformował o tym fakcie pełnomocnika pismem z dnia 7 grudnia 2017 r., znak: DOOŚ-0aII.4201.3.2016.PD.2.

Wobec powyższego, przedmiotem rozpatrzenia organ uczynił odwołania wniesione w imieniu Grzegorza Gąsiora i przedsiębiorstwa Rolnik Sp. z o.o. Oba podmioty są stronami postępowania, gdyż legitymują się interesem prawnym w oparciu o prawa własności do nieruchomości położonych w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Z akt sprawy

wynika, że Grzegorz Gąsior jest właścicielem nieruchomości położonej w powiecie grudziądzkim, jednostce ewidencyjnej Rogóźno, obrębie Skurgwy, zaś przedsiębiorstwo Rolnik Sp. z o.o. nieruchomości w powiecie tczewskim, jednostce ewidencyjnej Morzeszczyn, obrębie Bielsk.

Pełnomocnik Martyna Witczak na podstawie art. 127 *Kpa* zaskarżyła w całości decyzję RDOŚ w Bydgoszczy i wniosła „o jej uchylenie w całości albo o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji”. Dodatkowo wniosła o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności decyzji. W uzupełnieniu odwołania z dnia 22 listopada 2017 r. podniosła zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poprzez oparcie treści zaskarżonej decyzji o raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej *raport oos*, w którym przywołano nieaktualne Polskie Normy, tj. normę PN-EN 50341-1:2005 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 45 kV. Część 1: Wymagania ogólne. Specyfikacje wspólne*, wraz ze zmianą opublikowaną jako PN-EN 50341-1:2005/A1:2009 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 45 kV. Część 1: Wymagania ogólne. Specyfikacje wspólne. Zmiana do Normy Europejskiej*, normę PN-E-05100-1:1998 *Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa*, a także normę PN-77/E-05118 *Przemysłowe zakłócenia radioelektryczne. Elektroenergetyczne linie i stacje wysokiego napięcia. Dopuszczalny poziom zakłóceń. Ogólne wymagania i badania terenowe*, co rzekomo ma decydujące znaczenie dla treści decyzji i stanowi podstawę do jej uchylenia.

Pełnomocnik Wawrzyniec Rybak wniósł o uchylenie decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. W odwołaniu wskazał na błąd w ustaleniach faktycznych i naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie, przejawiające się w pozornym, a nie rzeczywistym, uwzględnieniu w *raporcie oos* faktu sąsiedztwa Zespołu Dworsko – Folwarczno – Parkowego w Bielsku, gminie Morzeszczyn, i w konsekwencji wydanie decyzji przy niepełnym i nieprawidłowo ustalonym stanie faktycznym. Wskazał on, że początkowo w *raporcie oos* pominięto informacje na temat Zespołu Dworsko – Folwarczno – Parkowego w miejscowości Bielsk (dz. nr ewid. 24/4 i 24/3 obr. Bielsk, gm. Morzeszczyn). Dopiero po interwencji przedsiębiorstwa Rolnik Sp. z o.o., inwestor w Aneksie II do *raportu oos* dokonał korekty wcześniejszych zapisów i wskazał, że brak zamieszczenia informacji na temat założenia parkowego był omyłką. Zdaniem pełnomocnika Rolnik Sp. z o.o. brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, że analiza oddziaływania na środowisko rzeczywiście uwzględniała ww. nieruchomości, a ich pominięcie było jedynie przeoczeniem. Ponadto w *raporcie* nie uwzględniono realizacji na działce nr 24/3 inwestycji polegającej na budowie budynków objętych pozwoleniem na budowę z dnia 21 sierpnia 2000 r., zaś WSA w Gdańsku wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2017 r. (sygn akt II SA/Gd 423/16) stwierdził nieważność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla spornej inwestycji w zakresie działek nr 24/3 i 24/4. W uzupełnieniu odwołania Wawrzyniec Rybak, zgodnie z art. 25 ust. 3 *specustawy*, dodatkowo względem kwestionowanej decyzji wskazał:

- naruszenia art. 7 *Kpa* w zw. z art. 77 *Kpa* w zw. z art. 80 *Kpa*, poprzez wadliwe zebranie i ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, bowiem uzupełnienie *raportu oos* sprowadza się tylko do gołosłownej wzmianki o omyłce pisarskiej;
- błędu w ustaleniach faktycznych przejawiającego się w pozornym, a nie rzeczywistym, uwzględnieniu w *raporcie oos* faktu sąsiedztwa Zespołu Dworsko – Folwarczno – Parkowego;

- naruszenia art. 7 *Kpa* w zw. z art. 77 *Kpa* w zw. z art. 84 *Kpa*, poprzez zaniechanie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność wpływu inwestycji na środowisko.

Jak Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podał powyżej, art. 25 ust. 3 *specustawy* nakłada na składającego odwołanie obowiązek spełnienia dodatkowych wymogów. Oznacza to, że z odwołania musi wynikać nie tylko niezadowolenie strony z wydanej decyzji, lecz ma ona obowiązek podania argumentów dotyczących treści rozstrzygnięcia zawartego w decyzji, wynikających z naruszenia przepisów prawa lub błędnego ustalenia stanu faktycznego. Mimo ogólnikowego powiązania zarzutów z treścią decyzji w uzupełnieniach odwołań, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ocenił wniesione odwołania jako spełniające kryteria formalne.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w ramach postępowania odwoławczego, dokonał pełnej analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnień, pism procesowych załączonych do akt sprawy, opinii i postanowień wydawanych w toku postępowania pierwszej instancji oraz treści decyzji RDOŚ w Bydgoszczy i wniesionych od niej odwołań. W ramach postępowania odwoławczego, organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę z urzędu w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Rozstrzygając sprawę, organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby wydanie decyzji zgodnie z żądaniem stron.

Pismem z dnia 6 grudnia 2017 r. RDOŚ w Bydgoszczy przekazał Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska pismo Danuty Otta – Iwana i Michała Iwana z dnia 26 listopada 2017 r. skierowane do Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. W piśmie tym wnioskodawcy, wskazując, że inwestor nie dotrzymuje uzgodnień z konsultacji, informują go, że nie zgadzają się z wycinką drzew na ich posesji i dlatego wnoszą, aby przeprowadził on wizję lokalną z ich udziałem i zaprojektował linię tak, aby pozostawić drzewa. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił, że poruszone kwestie nie wpływają na prowadzone postępowanie, a ustalenia czynione pomiędzy stronami poza postępowaniem, nie leżą w jego właściwości.

Odnosząc się do twierdzeń Martyny Witczak o błędnych ustaleniach faktycznych, wynikających z oparcia treści decyzji o *raport oos* sporządzony z uwzględnieniem nieaktualnych Polskich Norm, organ odwoławczy stwierdza, co następuje. Według ustawy z dnia 12 września 2002 r. *o normalizacji* (Dz. U. z 2015 r., poz. 1483 t.j.), Polska Norma jest normą krajową, przyjętą w drodze konsensu i zatwierdzoną przez krajową jednostkę normalizacyjną, powszechnie dostępną, oznaczoną – na zasadzie wyłączności – symbolem PN (art. 5 ust. 1 ustawy *o normalizacji*). Norma jest dokumentem opisującym sprawdzony stan wiedzy technicznej, ustalającym zasady, wytyczne lub charakterystyki odnoszące się do różnych rodzajów działalności lub ich wyników i zmierzającym do uzyskania optymalnego stopnia uporządkowania w określonym zakresie danej dziedziny. Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy *o normalizacji* stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne, bowiem opracowywane przez Komitety Techniczne Polskie Normy same w sobie nie stanowią źródła prawa powszechnie obowiązującego, bez nadania im takiego waloru w regulacji szczegółowej, zawartej w przepisie rangi ustawowej. Normy, które nie

zostały przywołane wprost w przepisach, mogą natomiast stanowić źródło zasad wiedzy technicznej, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1332 ze zm.). Normy podane w odwołaniu: PN-EN 50341-1:2005, PN-E-05100-1:1998, PN-77/E-05118, zasadniczo określają wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnia, że nie są one przywołane, jak wymaga tego art. 5 ust. 4 *ustawy o normalizacji*, w przepisach prawnych, w tym z zakresu ochrony środowiska, wiążących organy orzekające w sprawie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organ drugiej instancji, przy pomocy wyszukiwarki norm dostępnej na stronie <https://www.pkn.pl/> Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, potwierdził twierdzenia strony wnoszącej odwołanie, że normy wskazane przez nią, przywoływane w treści *raportu oos*, zostały wycofane. Jedynie norma PN-EN 50341-1:2005 została zastąpiona przez inną normę: PN-EN 50341-1:2013-03. Jednak nie oznacza to automatycznie, że uwzględnienie przez inwestora wymagań wynikających z wycofanej normy, czy rozwiązań w niej zawartych, dyskredytuje opracowywany projekt. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie znalazł podstaw do stwierdzenia, że odniesienie się w *raporcie oos* do nieaktualnych, czy wycofanych norm dyskredytuje to opracowanie pod względem merytorycznym, podważa ustalenia w nim zawarte i w konsekwencji może wpływać na treść decyzji wydanej przez RDOŚ w Bydgoszczy, tak jak twierdzi pełnomocnik strony. Wyjaśnić należy, że *raport oos* został złożony w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której uzyskanie następuje przed uzyskaniem decyzji lokalizacyjnej, opracowaniem projektu budowlanego i uzyskaniem pozwolenia na budowę. Z całą mocą trzeba podkreślić, że dopiero na dalszym etapie administracyjnego procesu inwestycyjnego ustalane są szczegółowe parametry planowanej linii elektroenergetycznej, np. podwyższone wymagania dla elementów linii – tzw. obostrzenia na skrzyżowaniach z obiektami, gdzie uwzględnienie zasad określonych w normach jest zasadne. Na niniejszym etapie to wnioskodawca, określając parametry przedsięwzięcia w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, powinien mieć na względzie konieczność późniejszego dochowania norm i szczegółowych parametrów technicznych przy opracowywaniu projektu budowlanego, zgodnego z treścią decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zauważyć też trzeba, że z kontekstu w jakim normy zostały przywołane w *raporcie oos* nie wynika, aby miały one wpływ na ustalenie istotnych kwestii dla przedmiotowego postępowania. Dla przykładu, minimalna wysokość zawieszenia dolnej wiązki przewodów fazowych została określona w decyzji przez RDOŚ w Bydgoszczy w oparciu o założenia obliczeń natężenia pola elektrycznego i natężenia pola magnetycznego wykonanych w celu ustalenia parametrów koniecznych do dotrzymania dopuszczalnych poziomów pola elektromagnetycznego, ustalonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* (Dz. U. nr 192, poz. 1883). Co więcej, autorzy *raportu oos* sami wprost stwierdzają w nim, że wymogi wynikające z ww. norm zostaną wprowadzone na etapie opracowywania projektu budowlanego (strony *raportu oos*: 43, 184, 295, 300). Tymczasem pełnomocnik strony, stwierdzając w odwołaniu, że wskazanie w raporcie nieaktualnych norm „*ma decydujące znaczenie dla treści decyzji i stanowi podstawę dla jej uchylecia*”, nie wnosi żadnych argumentów na podparcie swego zarzutu, uniemożliwiając organowi dalszą polemikę z tym twierdzeniem, co pozwala stwierdzić, że zaprezentowana argumentacja

pozbawiona jest podstaw prawnych i faktycznych. Wobec powyższego, twierdzenie takie należy uznać za chybione.

Odnosząc się do odwołania Rolnik Sp. z o.o., reprezentowanej przez Wawrzyńca Rybaka, wyjaśnić na wstępie należy, że twierdzenia strony o pominięciu w *raporcie ooś* Zespołu Dworsko – Folwarczno – Parkowego w Bielsku (dz. o nr 24/4 i 24/3) nie są prawdziwe. Obiekt ten (w aktach sprawy opisany jako zabytek o nr rej. 1071, obecnie w nowej księdze rejestru zabytków województwa pomorskiego znajduje się pod nr 1293) jest bowiem wymieniony na stronie 130 w Tabeli nr 27 „*Obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków w odległości do ok 1 km od przebiegu inwestycji*” w *raporcie ooś* (BDEI, Warszawa, lipiec 2016). Krótka wzmianka o przedmiotowym parku dworskim znajduje się również na stronie 126 i 362 tego opracowania. Natomiast na stronie 256 i 371 *raportu ooś* opisano wpływ planowanego przedsięwzięcia na krajobraz otaczający zabytek. W raporcie wskazano, że zabytek znajduje się w odległości ok. 35 m od przebiegu planowanej inwestycji. W związku z wystąpieniem Rolnik Sp. z o.o., w Aneksie II do raportu (BDEI, Warszawa, grudzień 2016) inwestor przedłożył uszczegółowione zapisy. Na stronie 215 Aneksu II wyjaśniono, że nastąpiła omyłka tekstowa w raporcie, ponieważ planowana linia 400 kV będzie ingerować w teren objęty ochroną konserwatorską: na fragmencie działki, na której znajduje się park dworski pochodzący z końca XVII/XIX w. z budynkiem gospodarczym, będzie przebiegał pas technologiczny linii elektroenergetycznej 400 kV o powierzchni 48 m². Natomiast sama linia będzie przebiegać w odległości około 33 m.

W ocenie organu drugiej instancji twierdzenia wnoszącego odwołanie, że inwestor przyznając się do omyłek pisarskich „*nie przedkłada dowodów, że określona treść faktycznie stanowiła omyłkę pisarską a nie usunięcie przez Inwestora niewygodnych dlań treści*”, a jego wyjaśnienia są gołosłowne, pozostają w sferze subiektywnych odczuć strony oraz jej pełnomocnika i nie mają wpływu na wynik przedmiotowego postępowania. Fakt, że w *raporcie ooś* opisano, że inwestycja znajdzie się w odległości ok. 35 m od granic zabytku, a na stronie 215 Aneksu II wyjaśniono, że odległość od linii wynosi ok. 33 m i pas technologiczny obejmie fragment jego terenu (na stronie 185 i 190 Aneksu II dalej powielono błąd z *raportu ooś*), nie dyskredytuje treści dokumentacji i nie wpływa w tym wypadku na treść rozstrzygnięcia. Obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie jest ustalenie stanu faktycznego sprawy przed wydaniem decyzji. Nie ma większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ani źródło materiału dowodowego (*raport ooś* załączony do wniosku o wydanie decyzji, czy jego uzupełnienie uzyskane w wyniku wezwania inwestora na podstawie art. 50 § 1 *Kpa*, czy dowód złożony przez inną stronę postępowania), ani powód dla którego dana okoliczność nie została początkowo opisana w *raporcie ooś* lub została opisana niejednoznacznie. Dlatego Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po analizie akt sprawy, stwierdził, że zakres *raportu ooś* (wraz z jego aneksami) jest zgodny z wymogami formalnymi określonymi w art. 66 *ustawy ooś*. Zawarte w opracowaniu informacje o Zespole Dworsko – Folwarczno – Parkowym w Bielsku, choć mogą nie konweniować z oczekiwaniami strony, w swym zakresie są analogiczne do informacji o innych zabytkach zlokalizowanych w sąsiedztwie planowanej inwestycji, adekwatne do zidentyfikowanej skali oddziaływania i wystarczające do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Należy podkreślić, iż z zebranej dokumentacji wynika, że na obszarze wpisanym do rejestru zabytków nie przewidziano lokalizacji infrastruktury elektroenergetycznej oraz nie są planowane prace budowlane. Już w pierwotnym *raporcie ooś* przyznano, że inwestycja, stanowiąc dominantę krajobrazową, niekorzystnie wpłynie

na krajobraz otaczający zabytek. Zauważono przy tym, że sam zabytek jest osłonięty zielenią zabytkowego parku i trudno dostrzegalny z drogi dojazdowej. W uzupełnieniu w Aneksie II zwrócono zaś uwagę, że od strony zachodniej w odległości 70 m od zabytku zlokalizowana jest istniejąca linia napowietrzna 220 kV przeznaczona do demontażu. Planowane przedsięwzięcie zbliży się do zabytku w stosunku do istniejącej linii 220 kV, co może przyczynić się do zwiększenia oddziaływania wizualnego na zabytek planowanej inwestycji, natomiast podkreśla się, że wskutek demontażu przestarzałej infrastruktury elektroenergetycznej jednocześnie dokonana zostanie estetyzacja linii napowietrznej. Przewiduje się, że tym samym nastąpi zmiana jakościowa polegająca na zastąpieniu dawnej linii nową linią 400 kV. Powyższe informacje, które organ przytoczył, przeczą twierdzeniom autora odwołania o pominięciu w dokumentacji Zespołu Dworsko – Folwarczno – Parkowego w Bielsku i wydaniu decyzji przy niepełnym i nieprawidłowo ustalonym stanie faktycznym. Materiał dowodowy pozwolił bowiem na merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej w tym zakresie. Nie sposób nie zauważyć, że składający odwołanie, wskazując na „*głośne*” twierdzenie autorów raportu o oś, a „*nie rzeczywiste uwzględnienie*” zabytku, sam ograniczył się jedynie do podważania ustalonego stanu faktycznego i nie podjął jakiegokolwiek polemiki z twierdzeniami zawartymi w aktach sprawy. Odwołujący się nie przedstawił żadnych argumentów i nie podjął próby wykazania powiązania treści rozstrzygnięcia RDOŚ w Bydgoszczy z rzekomym błędnym ustaleniem stanu faktycznego. W świetle powyższych okoliczności, żądanie pełnomocnika strony, w przedmiocie uchylecia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i przekazania sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, nie może zostać uwzględnione przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Ponadto organ odwoławczy ustalił, że ingerencja przedsięwzięcia w walory i charakter zabytku nie jest na tyle znacząca, by mogła być podstawą do uchylecia decyzji w celu np. ustalenia możliwości przebiegu linii w większej odległości od rzeczonyj nieruchomości.

Ponadto należy zauważyć, że w analizach uwzględniono nie tylko część nieruchomości wpisana do rejestru zabytków, lecz również uwzględniono budowany w niewielkiej odległości od projektowanej linii, budynek gospodarczy na działce 24/3, przeznaczony do hodowli drobiu z częścią socjalną (str. 246 raportu o oś) i wykonano dodatkowe analizy rozkładów pola elektrycznego (Załącznik nr 15 do raportu). Z obliczeń wynika, że przy części socjalnej budynku natężenie pola elektrycznego nie przekroczy wartości 0,16 kV/m, a natężenie pola magnetycznego nie będzie większe od 1,34 A/m. Przy części produkcyjnej natężenie pola elektrycznego nawet na wysokości 3,6 m n.p.t. (okap budynku) nie przekroczy wartości dopuszczalnej ustalonej dla miejsc dostępnych dla ludzi (10 kV/m), a natężenie pola magnetycznego nie będzie większe od 60 A/m (str. 249 raportu o oś). Tym samym odwołujący się błędnie stwierdził, że dokumentacja nie uwzględnia budynków realizowanych na działce nr 24/3.

Chybiony jest również argument strony, że ze względu na stwierdzenie nieważności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Gd 423/16, może nastąpić zmiana przebiegu spornej inwestycji. Poinformować bowiem trzeba, że realizacja linii wysokiego napięcia 400 kV nie jest w żaden sposób uzależniona od obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 *ustawy o oś*). Należy przy tym zauważyć, że wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2018 r., sygn. akt II OSK 2970/17, Naczelny Sąd

Administracyjny uchylił przywołany wyrok WSA w Warszawie i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Z powyższych względów organ nie podzielił twierdzeń odwołującego się o naruszeniu art. 7 *Kpa* w zw. z art. 77 *Kpa* w zw. z art. 80 *Kpa* i błędnym ustaleniu stanu faktycznego.

Również nie może być skutecznie podniesiony zarzut naruszenia art. 84 *Kpa*, poprzez zaniechanie dopuszczenia dowodu z opinii właściwego rzeczowo biegłego. Zauważyć należy, że organ nie ma obowiązku powoływania biegłego i nie ma takiej potrzeby, by organ pierwszej czy drugiej instancji, z urzędu, wyjaśniał z jakich przyczyn nie skorzystał z takiego, dodatkowego środka zbierania materiału dowodowego. Ustawodawca, określając regulacje prawne dotyczące procedury oceny oddziaływania na środowisko w *ustawie oos*, do sprawowania kontroli nad planowanymi przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko powołał wyspecjalizowane podmioty administracji państwowej, wśród nich: regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, organy państwowej inspekcji sanitarnej i in. Z racji przypisanych ww. organom kompetencji ustawowych, pełnią one swoje funkcje w sposób niezależny i bezstronny wobec uczestników postępowania w sprawach postępowań zmierzających do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Są one uprawnione do przeprowadzenia niezależnej analizy przedstawionego przez inwestora materiału dowodowego. Odwołujący się nie wyjaśnił, jakie aspekty w przedmiotowej sprawie wymagałyby bezwzględnie dodatkowej weryfikacji przez biegłego oraz jakie dowody wskazywałyby na taką konieczność.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (00-922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54).

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcy Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kejs
Marek Kajs

Otrzymują:

1. Martyna Witczak, Kancelaria Adwokacka
ul. Smolna 13 lok 504, 00-375 Warszawa
2. Wawrzyniec Rybak, Kancelaria Radcy Prawnego Wawrzyniec Rybak
ul. Ignacego Paderewskiego 5A/9, 83-110 Tczew
3. Monika Szymczuk, SAG Elbud Gdańsk S.A.
ul. Marynarki Polskiej 87, 80-557 Gdańsk
4. Pozostałe strony postępowania powiadomione zgodnie z art. 49 *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku
ul. Chmielna 54/57, 80 - 748 Gdańsk.